

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
za listopad 30000 mk.
Zapisywać należy
na pocztę

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-łam 2000 - mk.
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuski 28. Tel. 106.

Kościan, 30. października 1923.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

688. Rozporządź. Wojewody Poznańskiego tyczące zarządzeń weterynarno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu groźnego rozszerzenia i zagnieżdżenia się zarazy płucnej bydła rogatego w różnych okolicach Województwa Poznańskiego uznaje się całe terytorjum tego Województwa za obszar zapowietrzony względnie zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18, 78 i następujących oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z 26. 7. 1909 (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. 7. 12. 1911 (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra rolnictwa, domen i lasów z 1. 5. 1912 (Dz. Urzęd. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra rolnictwa i dóbr państwowych na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu bydła rogatego).

1) Wprowadzenie (przywóz. przypęd) bydła rogatego z innych obszarów Państwa Polskiego na terytorjum Województwa Poznańskiego uzależnia się od wykazania się przy przekraczaniu granicy Województwa, względnie przed wypuszczeniem z wagonu, świadectwem właściwego państwowego lekarza weterynaryjnego powiat., wydanem na każde bydlę osobno, stwierdzającym niepodejrzany stan zdrowia zwierzęcia oraz okoliczność, że niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej do wyprowadzenia zwierzęcia z powiatu do obszaru Województwa Poznańskiego.

Świadectwo zawierać ma: a) dokładny opis bydła, umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości, b) poświadczenie, że wydane zostało celem wyprowadzenia zwierzęcia do obszaru Województwa Poznańskiego z ważnością 8-mio dniową, wliczając w to dzień wydania. W świadectwie należy wymienić także miejscowość przeznaczenia, miejscowość i datę zbadania zwierzęcia oraz wydania świadectwa i opatrzyć je czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo.

O ile bydło nie jest wzięte koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na taką sztukę. Świadectwo na bydło wzięte koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

W obrębie tut. Województwa należy bydlę tak prowadzić i zabezpieczyć, aby się nie mogło stykać z bydlęciem miejscowem. O ile jest przeznaczone na rzeź, winno być odstawione wprost do zakładu rzeźnianego

i poddane tam bezwarunkowo ubojowi, o ile zaś w innym celu, ma być odstawione wprost do miejsca przeznaczenia, tam umieszczone i trzymane w zupełnym odosobnieniu od bydła miejscowego, zgłoszone softysowi w ciągu 24 godzin celem zapisania w osobnej ewidencji wzór D., ewentualnie spowodowania zbadania na k. szt strony przez właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego. Zbadanie takie ma być wykonane wtedy, jeśli wprowadzone zwierzę nie było zbadane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego przy przekroczeniu granicy, względnie przy wyładowaniu lub jeśli okazuje oznaki choroby wewnętrznej.

W odosobnieniu ma bydle wprowadzone pozostać przez trzy miesiące i dopiero, gdy po upływie tego czasu przynależny powiatowy lekarz weterynar. zbada je ponownie na koszt posiadacza i uzna za niepodejrzane, ma być wpisane do katastru przy równoczesnym wykreśleniu z ewidencji i może już być dopuszczone do wolnego obrotu w ramach obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych.

Bydle wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napałkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnym odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego a starostwo w porozumieniu z tym lekarzem weterynaryjnym może pozwolić po pokryciu kosztów na odstawienie z wrotem za granicę Województwa albo do miejsca przeznaczenia lub traktować je jako bydle niepewnego pochodzenia i zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszów publicznych.

2) Z obrębu Województwa Poznańskiego do obszaru innych Województw wolno wyprowadzać bydlę rogate tylko kolejami żelaznymi opatrzone jednostkowymi świadectwami pochodzenia, wydanymi według obowiązujących przepisów (II) i to:

a) Bydlę rogate przeznaczone na ubój tylko do rzeźni, połączonych szynami z torem kolejowym, a więc do rzeźni w Katowicach, Mysłowicach, Łodzi, Lwowie i Krakowie, tudzież do rzeźni miasta Warszawy celem bezwarunkowego uboju tamże jaknajrychlej,

b) bydlę hodowlane i użytkowe tylko za specjalnym pozwoleniem kierownika walki z zarazą płucną w tutejszem Województwie i przy zachowaniu warunków, które przepisze.

Nieodzownym jednak warunkiem do uzyskania takiego pozwolenia jest wykazanie się pismem Województwa, do którego ma być bydlę wyprowadzone, stwierdzającym, że się zgadza na zamierzone wprowadzenie. Lekarz weteryn. interweniujący przy badaniu ma sprawdzić stan zdrowia bydła, ważność świadectw

pochodzenia, zanotować na nich wynik badania oraz o ile chodzi o bydło wspomniane pod a), że jest przeznaczony na ubój w rzeźni w , a nadto o odejściu transportu winien zawiadomić zaraz na koszt strony telegraficznie dział weterynaryjny właściwego województwa, zaś poleconą kartką korespondencyjną kierownika walki z zarazą płucną bydła rogatego w Województwie Poznańskim, podając dzień, nazwy stacji nadania, wyładowania, oraz ilość bydła i swoje nazwisko.

Powyższe zarządzenie nie ogranicza w niczem przewozu bydła rogatego kolejami żelaznymi przez obszar Województwa Poznańskiego bez wyładowania, przeładowania lub doładowania.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydło rogate bez względu na wiek

a) prowadzone, (pędzone, wiezione, niesione) na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp.,

b) opuszczające na stałe miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub uboju,

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrocie handlowym,

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu a w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjaty policyjne.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach pobranych z Województwa za zwrot kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdej sztuce bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać:

a) jeżeli bydło — wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy wieku, — nie jest opatrzone przepisaną marką uszną (III),

b) jeżeli u bydłęcia dają się dostrzec oznaki jakiegokolwiek zaraźliwej choroby a zwłaszcza zarazy płucnej,

c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydłęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego,

d) jeżeli władza zakazała osobnym zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nie tylko bydłęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowych, zawierających każdy 100 kartek.

8. Oba formularze wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialny za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z tymi zeszytami. Ma on każdy zużyty

zeszyt wręczyć dotyczącemu komisarzowi obwodowemu w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd policyjny), w Poznaniu Starostwu Grodzkiemu a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyty nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej, aniżeli dwa zeszyty t. j. jeden rozpoczęty a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok a potem odstawić do starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanymi aktami. Zużyte zeszyty odstawione wprost do starostwa Grodzkiego mają być składane i przechowywane w starostwie w sposób przepisany dla komisarzy obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznnić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejsce wości i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez jeden (1) rok.

12. Bydłęcia rogatego nieopatrzonego przepisaniem świadectwem pochodzenia nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp. ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weteryn. i dopiero gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia a po przeprowadzeniu dochodzenia i co do pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia.

14. Chcący otrzymać świadectwo pochodzenia jest obowiązany przedstawić bydło wydającemu to świadectwo.

III. Znaczenie bydła rogatego.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego — wyjąwszy wypadki przewidziane pod I/1. i cielęta do 3 miesięcy wieku — ma być opatrzona marką uszną na lewym uchu a w braku ucha lewego lub góy na niem jest już inna marka, na uchu prawem.

2. Znaczkі uszne należy pobierać z Województwa za zwrot kosztów nakładu i przesyłki. Będą one wydawane tylko osobom upoważnionym do prowadzenia katastru bydła (IV), które są odpowiedzialne za wszelkie nadużycia i zaniedbania co do marek od chwili odbioru aż do założenia marki i mają je trzymać pod zamknięciem.

Mają oni osobiście nałożyć marki uszne. O ile by jednek ważne względy przemawiały za odstąpieniem od tej zasady, może ją nałożyć inna osoba, atoli zawsze w obecności i pod odpowiedzialnością prowadzącego kataster bydła.

Nadto każdy, ktoby odjął lub uszkodził ten znak uszny, nie będąc do tego upoważniony, podlega karze. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydłęcia, który jest w pierwszej linii odpowiedzialny za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do poznaczenia bydła, a nadto jeżeli bydło zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin prowadzącemu kataster (IV) celem zanotowania tego w katastrze i przedłożyć zgubiony znak,

o ile go odnaleziono, tudzież dowód, że nie zaszło nadużycie. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie piśmiennego zezwolenia właściwego komisarza obwodowego, w Bydgoszczy zaś Magistratu (Urząd policyjny) a w Poznaniu starostwa grodzkiego, którzy je udziela dopiero po przeprowadzeniu ścisłego dochodzenia co do zgubienia marki. Prowadzący kataster pozwolenie to zanotuje i przechowa w katastrze, komisarz obwodowy (Magistrat (Urząd policyjny), starostwo grodzkie) zaś, o ile dochodzenia wykażą przekroczenia przepisów, spowoduje pociągnięcie we właściwej drodze winnych do odpowiedzialności a nadto doniesie krótko lecz treściwie o przekroczeniu i towarzyszących mu okolicznościach kierownikowi walki z zarazą płucną w Województwie.

4. Na całym obszarze województwa Poznańskiego nie wolno bez zezwolenia właściwego komisarza obwodowego, w Bydgoszczy Magistratu (Urząd policyjny), w Poznaniu starostwa Grodzkiego sprzedawać, nabywać, oddawać na ubój i wogóle wypędzać (wywozić) poza obręb zagrody bydła rogatego nieopatrzonemu przepisany znakami usznymi i nie wpisanego do katastru. Wyjątek stanowią cielęta nie starsze nad 3 miesiące.

5. Zużyte znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach pozostających pod kierownictwem lekarzy weteryn. tymże, zaś gdzieindziej właściwym organom prowadzącym kataster i znaczenie bydła rogatego, które je winny przechować w sposób wykluczający nadużycie.

Zebrałe marki zużyte odstawią wyżej nazwane osoby w ciągu stycznia 1924 do przynależnego komisarzatu obwodowego, w Bydgoszczy do Magistratu (Urząd policyjny), w Poznaniu do Starostwa Grodzkiego celem dalszego przechowania, następnie zebrałe w I-szem półroczu 1924, w ciągu lipca 1924 itd.

Co do dalszego postępowania z markami zużytymi zarządzi Województwo w swoim czasie.

IV. Kataster bydła rogatego.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B.

2. Druki potrzebne na kataster bydła rogatego wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp. spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść kosztą sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie, w Bydgoszczy i w Poznaniu na komisariaty policyjne.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic, obliczoną na trzy lata, stronnice zaopatrzyć bieżąciami (porządkowymi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza obwodowego, w Bydgoszczy przez Magistrat (Urząd policyjny), w Poznaniu przez Starostwo Grodzkie. Po pełnym zużyciu formularzy zawartych w zeszycie należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono“

....., dnia

Nazwa miejscowości.

(Pieczęć urzędowa.)

.....
 prowadzący kataster:

(nazwisko).

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd policyjny), w Poznaniu Starostwu Grodzkiemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

5. Do katastru należy w pisać (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate każdego posiadacza bydła — wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy wieku — wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznic w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydlętem roгатem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (1/1).

6. Należy również uwidocznic zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. względnie przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadcstwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydle wydano świadectwo pochodzenia.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego, winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadcstwo pochodzenia) na przyroście zwierzę.

8. Cielęta zgłosić należy do katastru najpóźniej 48 godzin przed upływem trzeciego miesiąca życia.

9. Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu, w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisariat policyjny może na prośbę posiadacza spowodować obejrzanie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

10. Świeżo wprowadzonego bydła nie wolno przed wpisaniem do katastru zmieszać z bydlętem miejscowym ani też postawić w oborze, gdzie się znajduje bydło rogate, lecz należy je umieścić osobno i wyznaczyć o ile możliwości dla niego osobną obsługę.

11. Posiadacze bydła są zobowiązani dozwolnić, ułatwić i być pomocnymi państwowym lekarzom weterynaryjnym, funkcjonariuszom policyjnym i prowadzącym kataster na ich żądanie przy wykonywaniu ich czynności urzędowych zwłaszcza przy rewizji lub kontroli bydłostanu.

12. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwo lekarze weterynaryjni, komisarze obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzystępnic wykonanie tego obowiązku.

Wykonanie rewizji należy uwidocznic zawsze w katastrze.

V. Książki kontrolne bydła rogatego.

1. Rzeźnicy i handlarze bydła rogatego mieszkający w obrębie Województwa Poznańskiego obowiązani są postarać się własnym kosztem o książeczkę kontrolną bydła rogatego i wpisywać do niej bez zwłoki

pochodzenia, zanotować na nich wynik badania oraz o ile chodzi o bydło wspomniane pod a), że jest przeznaczane na ubój w , a nadto o odejściu transportu winien zawiadomić zaraz na koszt strony telegraficznie dział weterynaryjny właściwego województwa, zaś poleconą kartką korespondencyjną kierownika walki z zarazą płucną bydła rogatego w Województwie Poznańskim, podając dzień, nazwy stacji nadania, wyładowania, oraz ilość bydła i swoje nazwisko.

Powyższe zarządzenie nie ogranicza w niczem przewozu bydła rogatego kolejami żelaznymi przez obszar Województwa Poznańskiego bez wyładowania, przeładowania lub doładowania.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydło rogate bez względu na wiek

a) prowadzone, (pędzone, wieszane, niesione) na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp.,

b) opuszczające na stałe miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub uboju,

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrocie handlowym,

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naezelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu a w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjaty policyjne.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać:

a) jeżeli bydło — wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy wieku, — nie jest opatrzone przepisaną marką uszną (III),

b) jeżeli u bydłęcia dają się dostrzec oznaki jakiegokolwiek zaraźliwej choroby a zwłaszcza zarazy płucnej,

c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydłęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego,

d) jeżeli władza zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nie tylko bydłęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowych, zawierających każdy 100 kartek.

8. Oba formularze wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialny za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z tymi zeszytami. Ma on każdy zużyty

zeszyt wręczyć dotyczącemu komisarzowi obwodowemu w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd policyjny), w Poznaniu Starostwu Grodzkiemu a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej, aniżeli dwa zeszyty t. j. jeden rozpoczęty a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok a potem odstawić do starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanymi aktami. Zużyte zeszyty odstawiłone wprost do starostwa Grodzkiego mają być składane i przechowywane w starostwie w sposób przepisany dla komisarzy obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznnić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejsce wość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez jeden (1) rok.

12. Bydłęcia rogatego nieopatrzzonego przepisaniem świadectwem pochodzenia nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp. ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weteryn. i dopiero gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia a po przeprowadzeniu dochodzenia i co do pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia.

14. Chcący otrzymać świadectwo pochodzenia jest obowiązany przedstawić bydło wydającemu to świadectwo.

III. Znaczenie bydła rogatego.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego — wyjąwszy wypadki przewidziane pod I/1. i cielęta do 3 miesięcy wieku — ma być opatrzona marką uszną na lewym uchu a w braku ucha lewego lub gdy na niem jest już inna marka, na uchu prawem.

2. Znaczkii uszne należy pobierać z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki. Będą one wydawane tylko osobom upoważnionym do prowadzenia katastru bydła (IV), które są odpowiedzialne za wszelkie nadużycia i zaniedbania co do marek od chwili odbioru aż do założenia marki i mają je trzymać pod zamknięciem.

Mają oni osobiście nałożyć marki uszne. O ile by jednek ważne względy przemawiały za odstąpieniem od tej zasady, może ją nałożyć inna osoba, atoli zawsze w obecności i pod odpowiedzialnością prowadzącego kataster bydła.

Nadto każdy, ktoby odjął lub uszkodził ten znak uszny, nie będąc do tego upoważniony, podlega karze. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydłęcia, który jest w pierwszej linii odpowiedzialny za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do poznaczenia bydła, a nadto jeżeli bydło zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin prowadzącemu kataster (IV) celem zanotowania tego w katastrze i przedłożyć zgubiony znak,

o ile go odnaleziono, tudzież dowód, że nie zaszło nadużycie. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie piśmiennego zezwolenia właściwego komisarza obwodowego, w Bydgoszczy zaś Magistratu (Urząd policyjny) a w Poznaniu starostwa grodzkiego, którzy je udziela dopiero po przeprowadzeniu ścisłego dochodzenia co do zgubienia marki. Prowadzący kataster pozwolenie to zanotuje i przechowa w katastrze, komisarz obwodowy (Magistrat (Urząd policyjny), starostwo grodzkie) zaś, o ile dochodzenia wykazują przekroczenia przepisów, spowoduje pociągnięcie we właściwej drodze winnych do odpowiedzialności a nadto doniesie krótko lecz treściwie o przekroczeniu i towarzyszących mu okolicznościach kierownikowi walki z zarazą płucną w Województwie.

4. Na całym obszarze województwa Poznańskiego nie wolno bez zezwolenia właściwego komisarza obwodowego, w Bydgoszczy Magistratu (Urząd policyjny), w Poznaniu starostwa Grodzkiego sprzedawać, nabywać, oddawać na ubój i wogóle wypędzać (wywozić) poza obręb zagrody bydła rogatego nieopatrzonego przepisany znakami usznymi i nie wpisanego do katastru. Wyjątek stanowią cielęta nie starsze nad 3 miesiące.

5. Zużyte znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach pozostających pod kierownictwem lekarzy weteryn. tymże, zaś gdzieindziej właściwym organom prowadzącym kataster i znaczenie bydła rogatego, które je winny przechować w sposób wykluczający nadużycie.

Zebrałe marki zużyte odstawia wyżej nazwane osoby w ciągu stycznia 1924 do przynależnego komisarzatu obwodowego, w Bydgoszczy do Magistratu (Urząd policyjny), w Poznaniu do Starostwa Grodzkiego celem dalszego przechowania, następnie zebrałe w I-szem półroczu 1924, w ciągu lipca 1924 itd.

Co do dalszego postępowania z markami zużytymi zarządzi Województwo w swoim czasie.

IV. Kataster bydła rogatego.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B.

2. Druki potrzebne na kataster bydła rogatego wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp. spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść kosztą sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie, w Bydgoszczy i w Poznaniu na komisarzaty policyjne.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic, obliczoną na trzy lata, stronnice zaopatrzyć bieżącymi (porządkowymi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza obwodowego, w Bydgoszczy przez Magistrat (Urząd policyjny), w Poznaniu przez Starostwo Grodzkie. Po zupełnym zużyciu formularzy zawartych w zeszycie należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono“

....., dnia

Nazwa miejscowości.

(Pieczęć urzędowa.)

.....
 prowadzący kataster:

(nazwisko).

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd policyjny), w Poznaniu Starostwu Grodzkiemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

5. Do katastru należy w pisać (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko było rogate każdego posiadacza bydła — wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy wieku — wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznic w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydlętem roгатem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (1/1).

6. Należy również uwidocznic zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. względnie przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadcstwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydło, oraz adres sprzedawcy a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydle wydano świadectwo pochodzenia.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego, winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadcstwo pochodzenia) na przyroście zwierzę.

8. Cielęta zgłosić należy do katastru najpóźniej 48 godzin przed upływem trzeciego miesiąca życia.

9. Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest obowiązana obejrzeć każde bydło i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu, w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarz policyjny może na prośbę posiadacza spowodować obejrzenie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

10. Świeżo wprowadzonego bydła nie wolno przed wpisaniem do katastru zmieszać z bydlętem miejscowemu ani też postawić w oborze, gdzie się znajduje bydło rogate, lecz należy je umieścić osobno i wyznaczyć o ile możliwości dla niego osobną obsługę.

11. Posiadacze bydła są zobowiązani dozwolnić, ułatwić i być pomocnymi państwowym lekarzom weterynaryjnym, funkcjonariuszom policyjnym i prowadzącym kataster na ich żądanie przy wykonywaniu ich czynności urzędowych zwłaszcza przy rewizji lub kontroli bydłostanu.

12. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwo lekarze weterynaryjni, komisarze obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzystępnic wykonanie tego obowiązku.

Wykonanie rewizji należy uwidocznic zawsze w katastrze.

V. Książki kontrolne bydła rogatego.

1. Rzeźnicy i handlarze bydła rogatego mieszkający w obrębie Województwa Poznańskiego obowiązani są postarać się własnym kosztem o książeczkę kontrolną bydła rogatego i wpisywać do niej bez zwłoki

każde nowo nabyte bydłę rogatę jak również każde bydłę rogatę wstawione do swej obory (wzór C).

2. Na okładce książeczki należy umieścić napis:
Książka kontrolna.

Rzeźnik x. x.
Handlarz bydła x. x.

W

Na pierwszej stronie pod okładką spaginowanej książeczki ma być przyklejona podobizna (fotografia) właściciela, zaopatrzona jego własnoręcznym podpisem, poczem należy ją wraz z uprawnieniem do wykonywania rzeźnictwa wzgl. handlu bydłem rogatym przedstawić w przynależnym starostwie, w Bydgoszczy w tamtejszym Magistracie celem sprawdzenia tożsamości osoby, uprawnienia do wykonywania handlu względnie rzeźnictwa, wpisania do ewidencji takich książeczek, którą należy założyć według wzoru E i prowadzić w każdym starostwie (w Bydgoszczy w Magistracie) i umieszczenia klauzuli zawierającej liczbę porządkową pozycji w ewidencji książek, pod którą ją wpisano, stwierdzającej powyższe okoliczności oraz ilość kartek i zaopatrzenie jej datą, podpisem urzędowym i pieczęcią starostwa, w Bydgoszczy Magistratu. Pieczęć należy wycisnąć także na fotografii u dołu w ten sposób, aby część jej była wyciśnięta na podobiznie a część na okładce.

Książeczka bez takiej klauzuli jest nieważna.

3. Na prośbę rzeźnika lub handlarza bydła rogatego posiadającego warunki do uzyskania wspomnianej klauzuli może właściwe starostwo w porozumieniu z powiatowym lekarzem weterynaryjnym zaklauzulować po stwierdzeniu koniecznej potrzeby książkę kontrolną bydła rogatego także dla jego zastępcy, kierownika przedsiębiorstwa itp. działającego wyłącznie na jego ryzyko i rachunek, o ile chlebobawca przyjmie odpowiedzialność za ewentualne nadużycia książką kontrolną i to pisemnie stwierdzi. W takim razie napis na okładce książeczki musi być następujący: Książka kontrolna bydła rogatego.

Kierownik
zastępca itp. (imię i nazwisko)
działający z polecenia na ryzyko i rachunek rzeźnika,
handlarza bydła rog.
(imię i nazwisko)

w x x
(dokładny adres).

Następnie oprócz fotografii chlebobawcy musi być przyklejona także podobizna pracownika nazwanego na okładce z jego własnoręcznym podpisem.

Wszystkie inne postanowienia co do książek kontrolnych wydanych rzeźnikowi lub handlarzowi bydła mają analogiczne zastosowanie także do książek kontrolnych dla ich chlebobawców jednak z tym dodatkiem, że chlebobawca może na książce kontrolnej swego pracownika określić termin, do którego upoważnił go do działania na podstawie książki w swem imieniu i w tym celu należy w książce pracownika zostawić za kartką z klauzulą starostwa niezapisaną kartkę lub więcej na zanotowanie wspomnianego terminu w następujący sposób: „Ważne dla XX (imię i nazwisko pracownika) tylko do (np. 31 grudnia tysiąc dziewięćset dwadzieścia trzy). Data i podpis chlebobawcy“. W dalszym ciągu chlebobawca może znowu wyznaczyć w powyższy sposób nowy termin.

W razie zastanowienia upoważnienia lub odejścia pracownika winien chlebobawca książkę kontrolną odebrać i przechować ewentualnie po stosownej zmianie napisu, fotografii i klauzuli przez starostwo może użyć pozostałego druku na książkę kontrolną dla innej osoby,

4. Zużyte książeczki kontrolne mają rzeźnik i handlarz przechować u siebie przez jeden rok.

5. W ciągu stycznia 1925 mają być wszystkie książeczki kontrolne przedstawione właściwemu starostwu do widymowania, następnie w ciągu stycznia 1926 itd.

6. Książki niewidymowane w terminie są nieważne.

7. Posiadacze książek kontrolnych są obowiązani okazać je na każde żądanie właściwym władzom i organom kontrolnym, które w razie dosirzeżonego nadużycia i t. p. mają prawo odebrać je.

8. Posiadacz książki kontrolnej winien w własnym interesie starać się o potwierdzenie w uwadze książki odbioru względnie uboju sprzedanego względnie poddanego rzeźni bydła.

9. Rzeźnicy i handlarze bydła winni w ciągu 48 godzin po wstawieniu bydła do swej obory w obrębie Województwa poznańskiego zgłosić je sołtysowi (osobie prowadzącej kataster) i wręczyć mu świadectwo pochodzenia. Są oni również obowiązani zgłosić w tym czasie także dokonany ubój lub odsprzedaż.

10. Jeżeli rzeźnik lub handlarz nabyte bydłę odstawią wprost do rzeźni na ubój powinien on świadectwo pochodzenia względnie dokument, którym zwierzę legitymuje wręczyć bezwarunkowo zaraz przy wpuszczeniu do zakładu ubojowego zarządzającemu zakładem, względnie badaczowi mięsa, który wpisze bydłę do ewidencji bydła poddanego ubojowi a na świadectwie zanotuje liczbę pozycji w ewidencji, pod którą bydłę zapisał, oraz nazwisko i adres rzeźnika lub handlarza, który dostawił za świadectwem bydłę do uboju, poczem świadectwo przekreśli na krzyż atramentem lub ołówkiem chemicznym ewentualnie kolorowym, czyniąc je w ten sposób niezdatnym.

Odbiorca przekreślone świadectwo ma zachować przez jeden rok po uboju.

W takich wypadkach rzeźnik lub handlarz nie potrzebuje zgłaszać tego bydła do katastru.

11. Książeczki ewidencyjne podlegają również kontroli władz a posiadacze winni na żądanie organów kontrolnych okazać je zawsze.

12. Uprawnieni rzeźnicy, handlarze bydła ewentualnie ich chlebobiorcy zamieszkali w innych województwach Państwa Polskiego, chcąc wykonywać swój przemysł na obszarze Województwa Poznańskiego, muszą się zaopatrzyć w takie same książki kontrolne zaklauzulowane przez Starostwo powiatu, w którym mieszkają i są obowiązani stosować się do wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia.

VI. Wchodzenie do cudzych obór.

1. Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych z bydłem rogatym.

2. Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczenia gdziekolwiek, aniżeli w oborach handlowych odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) wzgl. w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe Starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom higieny, da się łatwo oczyścić i odrazić oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności wykluczające ewentualnie przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane.

Przyrost		Ubytek		Data wydania i liczba porządkowa (Lp.) świadectwa pochodzenia	U w a g i.
Data	Od kogo i skąd nabyto lub własny przychówek	Data	Do kogo i dokąd lub z powodu uboju, padnięcia		
9	10	11	12	13	14
		20. X. 1923.	Sprzedano Janowi Cabanowi w Sierakowie.	20. X. 1923. Lp. 175.	
16. X. 1923.	Od Piotra Szylskiego z Jastrowa				Kupiono na targu w Szamotułach 15. X. 1923.
17. X. 1923.	Od Władysława Słowika	14. XII. 1923.	Poddano rzezi		
4. X. 1923.	Urodziło się u posiadacza			2. II. 1924.	
10. I. 1924.	Kupiony w miejscu od Jaśka Dziuby Lp. kat. 4.				

Wzór C. do I. 7584/23 I. D.

Liczba bieżąca	Opis bydła rogatego				Dzień	Miejscowość odebrania bydła.	Nazwisko i miejsce zamieszkania dotychczasowego posiadacza.	Dzień	Dowód ubytku (odsprzedaż, zabicie lub inny)	Nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy lub i innego odbiorcy.	Uwaga: (Potwierdzenie odbioru uboju i t. p.)
	Płeć rodzaj i ilość	Znak marki usznej lub inny.	Miejscowość i data wydania świadectw. pochodzenia oraz liczba porz. (Lp.)	Wiek i maść							
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	2 krowy, buhaj i jałówka	Poznań Gniezno I. № 18, 19, 23, 28.	Osiniec 25. IX. 1923. Lp. 45, 46, 47, 48.	Krowy czarno-srokaty, jedna z białą łysiną, 5 wzgl. 7 lat, buhaj czarno-biały 4 lata roczna jałówka czerwona z białymi nogami.	25 IX. 1923.	Osiniec albo targ w Gnieźnie.	Jan Woźniak rolnik Osiniec albo handlarz.	28. IX. 1923.	Krowa z łysiną marki № 29 i buhaj marki № 23.	Wojciech Król rzeźnik, Gniezno.	
							Józef Górka w Gnieźnie.	29. VIII. 1923.	Krowa i jałówka marka № 18 i 28	Jan Woźniak, rolnik w Roży pow. Gniezno.	
2.	3 krowy i ciele 4-tygodniowe.	Poznań p. Leszno, № 102 105, 109, (ciele bez marki).	Granowo 30. 9. 1923. Lp. 203, 204, 205.	Czarno kraso około 7 i 8 lat.	1. X. 1923.	Granowo.	Stanisław Jarek rolnik Granowo.	2. X. 1923.	Zabito w rzeźni w Lesznie.	—	

Wzór D. do I. 7584/23 I. D.

Arkusz ewidencyjny bydła rogatego wprowadzonego z poza obrębu Województwa Poznańskiego.

Liczba bież.	Nazwisko, zawód i numer domu wprowadzającego	Data zgłoszenia i wpisania	Płeć, buhaj, wół, krowa, jałówka itp.	Wiek lat	Maść i znamiona	Świadectwo lekarza weterynaryjnego			Data wykreślenia	Uwagi.
						jego imię i nazwisko	Data	Miejscowość		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Wzór E. do I. 7584/23. I. D.

**Ewidencja wydanych książek kontrolnych bydła rogatego
w Starostwie w**

L. p.	Data i liczba wydania klauzuli	Nazwisko, imię, zawód ewentl. stosunek służby i miejsce zamieszkania osoby, której zaklauzowano książkę kontrolną	Uprawnienie przemysłowe wydał * * w * * d. /19.. w..	U w a g i.
1	2	3	4	5

Wzór F. do I. 7584/23 I. D.

**Rejestr bydła rogatego odpędzonego z targów
w**

L. p.	Data	Rodzaj bydła krowa, wół, buhaj, jałówka	Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza	Miejscowość przeznaczenia	Nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Obwieszczenie.

Na podstawie § 40 ustawy łowieckiej z dnia 15. lipca 1907 r. łącznie z § 117 ustawy o ogólnej administracji kraju z 30 lipca 1883 r. rozporządza się na obszar Województwa Poznańskiego:

1. Początek czasu ochrony dla kuropatw, przepiórek i pardw ustanawia się na sobotę, 24 listopada 1923 r. tak że polowanie kończy się z upływem piątku 23 listopada 1923 r.
2. Początek czasu ochrony dla rogaczy ustanawia się na poniedziałek, 17 grudnia 1923 r. tak że polowanie kończy się z upływem niedzieli 16. grudnia 1923 r.

Poznań, dnia 16 października 1923 r.

W imieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
Przewodniczący.

(—) Dr. Cwojdziski.

L. dz. U. 3216/23. A. A.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 24 października 1923 r.

Kierownik Starostwa

w z.

Kaźmierowski,
st. sekr. pow.

L. dz. 5014/23. A. II.

Poznański Zakład Ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie.

W nr. 37 Dz. Urz. Woj. Pozn. oraz w nr. 32 Dz. Urz. Woj. Pom. obwieszono nowy Statut Z. U. od wypadków w rolnictwie, na co zwraca się uwagę panom producentom rolnym. Nowy Statut, celowo zastosowany do warunków obecnych, wykazuje dążność do uproszczenia i wprowadza tem samem ulepszenia w porównaniu z dawniejszym Statutem nie-

mieckim. Uproszczenie ujawnia się w unikaniu mierników nieruchomości, jakimi n. p. są normy pieniężne, z góry ustalone, gdyż mierniki takie musiałyby ulegać zmianie w miarę zmiany wartości pieniężnej. Z tych powodów i w przeciwieństwie do przepisów dawniejszych, podług których producent nie podlegał ubezpieczeniu, jeśli jego dochód roczny przekraczał 120 000 mk, nie będzie ubezpieczenie producenta w przyszłości zależało od wysokości jego dochodów, ale od tego, czy dany producent w przedsiębiorstwie swoim z reguły i za wynagrodzeniem nie zatrudnia żadnej lub zatrudnia nie więcej niż 2 osoby podlegające ubezpieczeniu. Co do tych producentów obowiązują następujące przepisy; producenci, których gospodarstwa nie obejmują więcej niż 15 ha, podlegają ubezpieczeniu bez zastrzeżeń; producenci których gospodarstwa obejmują ponad 15 ha, jednakże nie więcej niż 20 ha, mają prawo wniesić do Zarządu Sekcji o ustalenie, czy podlegają lub nie podlegają ubezpieczeniu. Tem samem rozszerzy się grono producentów, którzy w razie nieszczęśliwego wypadku będą mogli korzystać ze świadczeń Zakładu. Podobne względy daly powód do zaniechania uzależnienia ubezpieczenia urzędników rolnych od wysokości ich zarobków rocznych: urzędnicy rolni tj. osoby biorące udział w kierownictwie przedsiębiorstwa rolnego podlegać będą od 1. stycznia 1924 ubezpieczeniu bez względu na wysokość ich zarobku a zatem wszyscy. Poza tem nowy statut wymienia, co Zakład obejmuje, wycisza grupy osób podlegających ubezpieczeniu, streszcza w osobnym rozdziale obowiązki producentów rolnych itd. służyć więc może za przewodnika w dziedzinie ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków w rolnictwie.

Starostwo Krajowe w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 29 oddaje Statut po cenie 1 zł. p. za egzemplarz, póki szczupły zapas starczy.

**W sobotę 3-go listopada 23 r.
o godz. 11 rano**

odbędzie się w lokalu p. Matysiaka w **Włoszakowicach**

licytacja na drewno opałowe.

Sprzedawac będziemy

szczapy i walki sosnowe
z leśniczówki Papiernia
oddział 59

i gałęzie oczyszczone dębowe I kl.
z leśniczówki Mścigniew
oddział 11.

Cena wywoławcza podług równowartości węgla.
Drewno obejrzeć można poprzednio
zgłaszając się do odnośnego leśniczego.

Nadleśnictwo Włoszakowice.

Wszelkie druki

wykonuje

**Drukarnia Spółkowa
w Kościanie.**

BANK MŁYNARZY

**ZACHODNICH ZIEM
POLSKICH, Tow. Akc.
POZNAŃ, Św. Marcin 39**

placi za depozyta:

za wypowiedzeniem dziennem	20 procent
" " 14-dniowem	30 "
" " miesięcznem	40 "

przy sumach większych i z wypowiedzeniem dłuższem według umowy.

Karty wizytowe

poleca Drukarnia Spółkowa w Kościanie